

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 2To/15/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010090  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4619010090.1

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému O. T., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora v Topoľčanoch a odvolaní obžalovaného O. T., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/20/2019 zo dňa 28. 11. 2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. marca 2020, takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaného O. T. a prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný O. T. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

po tom, čo v presne nezistenom čase, pravdepodobne v mesiaci december 2016 poškodená U. G. kontaktovala obžalovaného s tým, či vie zohnať osobné motorové vozidlo zn. VW Golf rady IV, ktoré by bolo na predaj do 2000,-Eur, poškodenú obžalovaný uviedol do omylu tým spôsobom, že jej prisľúbil také auto zabezpečiť od kamaráta, ktorý autá dováža zo zahraničia, pričom vedel, že takéto auto jej nezabezpečí, a v tomto omyle ju utvrdzoval fotkami auta a ubezpečovaním jeho dodania, po čom od poškodenej vypýtal ako podmienku dodania auta zálohu vo výške 400,-Eur, ktoré mu v hotovosti odovzdala dňa 02.09.2017 v čase okolo 16:00 hod. v Topoľčanoch na Ul. Pribinovej pri reštaurácii Alfrédo, následne si obžalovaný na ďalšie výdavky súvisiace s dovozom a prepisom auta a zaplatenia doplatku do celkovej sumy 3000,-Eur, vypýtal od poškodenej viacero platieb v hotovosti, ktoré mu poškodená v hotovosti odovzdala, a to 200,-Eur dňa 03.09.2017 v čase okolo 21:00 hod. v Topoľčanoch na Ul. M. Rázusa pri benzínovom čerpadle Shell, 400,-Eur dňa 06.09.2017 v čase okolo 13:00 hod. v Topoľčanoch na Ul. M. Rázusa pri benzínovom čerpadle Shell, 750,-Eur dňa 17.09.2017 v čase okolo 14:00 hod. v Topoľčanoch na Ul. M. Rázusa pri benzínovom čerpadle Benzinol, 750,-Eur dňa 22.09.2017 v čase okolo 13:00 hod. v Topoľčanoch na Ul. M. Rázusa pri benzínovom čerpadle Shell a 500,-Eur dňa 01.10.2017 v čase okolo 17:00 hod. v Topoľčanoch na Ul. M. Rázusa pri benzínovom čerpadle Shell, pričom po tejto poslednej splátke odovzdanie vozidla stále odďaľoval, nakoľko obžalovaný už v čase preberania zálohy vedel, že pre poškodenú nesprostredkuje a nezabezpečí dovoz žiadneho auta a pod touto zámkou iba účelovo od poškodenej vylákal finančné prostriedky v celkovej výške 3000,-Eur, čím poškodenej U. G., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom N. č. XX, po odrátaní vrátenej sumy 200,-Eur spôsobil škodu vo výške 2800,-Eur.

Obžalovanému súd I. stupňa podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest mu uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/31/2017 zo dňa 22. 2. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/39/2018 právoplatným dňa 13. 6. 2018 vo výmere 3

(tri) roky s podmiennečným odkladom a probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe vo výmere 3 roky, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry Topolčany (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovaného čo do výroku upustenia od uloženia súhrnného trestu. V písomnom vyhotovení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s takýmto výrokom, poukazujúc na to, že škoda bola poškodenej uhradená rodičmi obžalovaného a nie obžalovaným a taktiež zdôraznil postoj obžalovaného k prejednávanej veci, ktorý popieral spáchanie skutku a neprejavil žiadnu ľútosť nad svojím konaním. S poukazom na to vyhodnotil, že neboli splnené podmienky na aplikáciu § 44 Tr. zák. Navrhol, aby krajský súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. rozsudok okresného súdu čo do výroku o upustení o uloženia súhrnného trestu a súčasne, aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne navrhol zrušiť podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. skorší výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topolčany zo dňa 22. 2. 2018 sp. zn. 1T/31/2017.

Voči napadnutému rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný prostredníctvom obhajcu Mgr. Juraja Šimunyho, kde namietol, že obžalovaný poprel spáchanie skutku. Uznal dlh voči poškodenej, ktorým mal voči nej titulom pôžičky a nemal v žiadnom prípade záujem uviesť ju do omylu. Okolnosť, že išlo o pôžičku je možné zistiť aj z audiozáznamu z hlavného pojednávania. Poškodená taktiež podpísala čestné prehlásenie, že jej bola pôžička vrátená a neuviedla súdu, že jej bol vyplatený aj úrok. Konštatoval, že súd I. stupňa vyhodnotil dôkaznú situáciu v neprospech obžalovaného. Navrhol preto, aby krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho spod skutku oslobodil z dôvodu uvedeného v § 285 písm. a/ Tr. por.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie krajského súdu nedostavil, pričom krajský súd v súlade s ustanovením § 293 ods. 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného na základe jeho výslovnej žiadosti predloženej jeho obhajcami.

Obhajca obžalovaného Mgr. Juraj Šimuny na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania a dôvodov v ňom uvedených. Cieľom obhajoby je dosiahnuť oslobodenie obžalovaného spod obžaloby a dodal, že obžalovaný naďalej spláca škodu v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/31/2017, pričom v decembri 2019 a v januári 2020 uhradil poškodenej po 1500,- eur a vo februári 2020 ďalších 500,- eur, o čom predložil fotokópie poštových poukazov. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí podľa § 285 písm. a/ Tr. por. Odvolanie prokurátora namietol ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Obhajca obžalovaného JUDr. Milan Štúrik na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomných dôvodoch odvolania svojho kolegu a konštatoval, že obžalovaný je t. č. práceneschopný, avšak po skočení PN sa zamestná a naďalej bude uhrádzať škodu. V prípade, že sa krajský súd nestotožní s názorom na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby navrhol, aby ponechal v platnosti upustenie od uloženia súhrnného trestu obžalovanému. Odvolanie prokurátora žiadal ako nedôvodné zamietnuť.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné. Konštatoval, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie správne, v dostatočnom rozsahu a výsledky dokazovania zodpovedajú vykonaných dôkazom. Vo vzťahu k upusteniu od súhrnného trestu uviedol, že tu súd I. stupňa nedôvodne vzhliadol okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, keďže skorší trest uložený obžalovanému nemožno podľa neho považovať za dostatočný vzhľadom na charakter zbiehajúcej sa trestnej činnosti. Navrhol odvolaniu vyhovieť tak, ako je uvedené v písomnom petite podaného odvolania a odvolanie obžalovaného žiadal podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, nezistiac zákonné dôvody na postup podľa § 316 ods. 1 alebo § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie,

pričom preskúmal výrok o vine i treste. Súčasne nadriadený súd preskúmal správnosť postupu konania, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd Topoľčany v prejednávanej veci rozsudkom zo dňa 28. 11. 2019 sp. zn. 2T/20/2019 uznal obžalovaného O. T. vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pričom upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k jeho skoršiemu odsúdeniu (trestu) Okresným súdom Topoľčany sp. zn. 1T/31/2017.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi a vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver o tom, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, keďže pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že z vykonaného dokazovania niet pochýb o tom, že skutok sa stal, tento spáchal obžalovaný O. T. spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku a skutok správne po vykonaní dokazovania právne kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania obžalovaného, v písomnom zdôvodnení odvolania napáda výrok o vine tvrdiac, že od poškodenej prevzal finančné prostriedky vo výške 3.000,- eur titulom pôžičky, ktorú aj vrátil. S touto obranou obžalovaného sa už súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadal v súlade s Trestným poriadkom, podrobne rozviedol dôvody, ktoré usvedčujú obžalovaného zo žalovaného skutku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní.

K vine obžalovaného nadriadený súd nad rámec odôvodnia súdu I. stupňa poukazuje na usvedčujúcu výpoveď poškodenej U. G., ktorá vo svojej výpovedi najmä v prípravnom konaní presne uviedla kedy a koľko peňazí obžalovanému dala, ako si vybrala jednotlivé sumy z bankomatu a tieto peniaze vždy odovzdala práve obžalovanému za účelom, aby jej zabezpečil požadované vozidlo. Vo svojich výpovediach tak v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní jednoznačne popísala priebeh skutku, pričom ani krajský súd nezistil žiadne skutočnosti svedčiace o tom, že by si mala skutok vymyslieť.

Taktiež je usvedčovaný aj svojou vlastnou výpoveďou z prípravného konania, v ktorej sa ku spáchaniu skutku v celom rozsahu priznal a táto je v súlade s výpoveďou poškodenej ako i celým radom listinných dôkazov založených v spise, najmä zdokladovaním jednotlivých výberov z bankomatov z účtu poškodenej v sumách a dňoch, ako mu táto peniaze odovzdávala.

Takto bolo jednoznačne preukázané, že poškodená dňa 2. 9. 2017 poskytla obžalovanému sumu vo výške 400,- eur, dňa 3. 9. 2017 sumu vo výške 200,- eur, dňa 6. 9. 2017 sumu vo výške 400,- eur, dňa 17. 9. 2017 sumu vo výške 750,- eur, dňa 22. 9. 2017 vo výške 750,- eur a dňa 1. 10. 2017 sumu vo výške 500,- eur. Spolu mu teda odovzdala finančnú hotovosť vo výške 3.000,- eur, čo je suma vyjadrená v skutkovej vete.

K obrane obžalovaného, že peniaze boli iba pôžičkou, za ktoré nakúpil dve vozidlá spolu so svojim bratom, s touto sa adekvátne vysporiadal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, kde s poukazom aj na zadovážené listinné dôkazy konštatoval, že Opel Vectra EVČ H bol evidovaný na otca obžalovaného od 18. 1. 2017 do 3. 9. 2018 a Opel Vectra EVČ H od 1. 7. 2015 do 5. 1. 2017, t.j. ešte predtým ako poškodená odovzdávala obžalovanému peniaze. Taktiež nebolo preukázané tvrdenie obžalovaného, že by bolo jedno vozidlo vyradené z evidencie z dôvodu havárie v roku 2017, keďže toto

bolo vyradené ešte dňa 5. 1. 2017 a podľa blokovej pokuty na č. I. 179 došlo k havárii až v roku 2018. Správne preto súd I. stupňa považoval obranu obžalovaného v tomto smere za účelovú.

K námietke obžalovaného, že poškodená podpísala čestné prehlásenie, že jej bol dlh, ktorý vznikol titulom pôžičky uhradený, aj krajský súd poukazuje na to, že bez ohľadu na skutočnosť, aký dokument dal obžalovaný poškodenej podpísať (pričom tento vyhotovil práve obžalovaný), dôkazy vykonané v tomto konaní jednoznačne preukazujú, že sa nejednalo o pôžičku, preto ani tento listinný dôkaz nemôže obžalovaného vyvinieť spod skutku kladeného mu za vinu.

Z vyššie uvádzaných dôvodov správne dospel súd I. stupňa k jednoznačnému záveru, že skutok ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku sa stal, tento spáchal obžalovaný a je potrebné ho právne kvalifikovať ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Bolo preukázané, že obžalovaný sa na škodu cudzieho majetku obohatil tým, že uviedol poškodenú do omylu, že jej za poskytnuté peňažné prostriedky zakúpi vozidlo značky VW Golf, pričom od začiatku nemal úmysel tak urobiť a chcel iba od poškodenej vylákať peniaze, aby si tak vykryl svoju v tom čase zlú finančnú situáciu, čo vo svojej výpovedi v prípravnom konaní aj priznal. Uvedeným konaním spôsobil na majetku poškodenej škodu spolu vo výške 3000,- eur, ktorá výška škody zodpovedá v zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Tr. zák. škode väčšej, teda právnej kvalifikácii druhého odseku § 221 Tr. zák. Preto považoval krajský súd odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere za nedôvodné a nespôsobilé spochybniť správne závery súdu I. stupňa. Rovnako tak neboli zistené zákonné podmienky pre oslobodenie obžalovaného spod skutku kladeného mu za vinu podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, keďže súd I. stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Pokiaľ odvolateľ namieta hodnotenie dôkazov súdom I. stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavných pojednávaniach treba uviesť, že hodnotenie dôkazov súdom I. stupňa si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil.

Čo sa týka naplnenia subjektívnej stránky žalovaného trestného činu, odvolací súd vyhodnotil konanie obžalovaného vzhľadom na spôsob prevedenia skutku a jeho trvanie ako priamy úmysel v zmysle ustanovenia § 15 písm. a/ Tr. zák.

Pokiaľ ide o osobné pomery obžalovaného, krajský súd konštatuje, že tento bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/31/2017 zo dňa 13. 6. 2018 pre spáchanie pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky (do 14. 6. 2021) s probačným dohľadom spolu s povinnosťou uhradiť škodu poškodenej. Z databázy súdov Slovenskej republiky vyplýva, že v súčasnosti nie je trestne stíhaný v inom trestnom konaní. Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že bol 16-krát priestupkovo prejednávaný.

Pri preskúvaní zákonnosti a primeranosti uloženého trestu, resp. využitia právneho inštitútu upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol na ustanovenie § 34 Tr. zák., t.j. na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V kontexte vyššie uvedených zákonných ustanovení a zásad, správne súd I. stupňa zistil, že obžalovanému je potrebné ukladať súhrnný trest s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. Poukazujúc však na skutočnosť, že obžalovaný nebol pred zbíhajúcou sa trestnou činnosťou, za ktoré sa mu ukladá trest, t. j. pred spáchaním prejednávaného skutku a skutku, za ktorý bol odsúdený Okresným súdom Topoľčany vo veci 1T/31/2017 súdne trestaný, pričom od spáchania týchto skutkov uplynul dlhší čas, v rámci ktorého sa už inej trestnej činnosti nedopustil, väčšinou bol zamestnaný, poškodenej bola škoda uhradená (bez ohľadu na to, či ju uhradil on alebo jeho rodičia, zohľadniac i jeho vek), v dôsledku čoho bolo následky prejednávaného trestného činu odstránené a aj pokiaľ ide o škodu, ktorú má uhradiť titulom rozsudku vyhláseného pod sp. zn. 1T/31/2017 túto postupne spláca, pričom k dnešnému dňu uhradil spolu 10 680,- eur, sa javí byť upustenie od uloženia súhrnného trestu obžalovanému za dostatočné a primerané. Krajský súd zohľadnil pritom aj skutočnosť, že v predchádzajúcom odsúdení Okresným súdom Topoľčany sp. zn. 1T/31/2017 bol obžalovanému

ukladaný trest za závažnejšiu trestnú činnosť a pokiaľ mu pri spôsobení značnej škody vo výške 48 917,62 eur v tomto konaní postačovalo uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, nie je dôvod mu zvyšovať tento trest, prípadne mu uložiť prísnejší, v podobe nepodmienečného trestu, navyše keď následok spôsobený prejednáványm skutkom bol ako bolo vyššie uvedené odstránený.

Správne preto súd I. stupňa postupoval, keď obžalovanému upustil od uloženia súhrnného trestu v zmysle ustanovenia § 44 Tr. zák., keďže trest uložený obžalovanému predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/31/2017 zo dňa 22. 2. 2018, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/39/2018 dňa 13. 6. 2018, je možno považovať na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Z uvedených dôvodov odvolací súd tak odvolania obžalovaného ako i prokurátora považoval za nedôvodné a preto ich v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.